

РЕШЕНИЕ

№ 10172

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **ТАТЯНА Г. ВЕЛИНОВА**
като разглежда докладваното от **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА** Гражданско дело № 20221110158477 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл. 128, т. 2 КТ , вр. с чл. 142, ал.1 ,т.1 и ал.3 от ЗМВР вр. с Наредба № 8121з-919/13.07.2017г. (обн. - ДВ, бр. 62 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) за осъждане на ответника „Д.У.С.С.Д да заплати на ищеца Д. Й. К. дължимото и незаплатено увеличение на основното му трудово възнаграждение с 20 на сто , считано от 01.07.2022г. до 27.10.2022г./датата на завеждане на исковата молба в съда/ в размер общо на сумата от 870лева. Ищецът твърди, че по силата на трудов договор от 04.02.2017г. заема длъжност „младши специалист“/ завеждащ складова база/ в сектор „въоръжение и охрана“ към отдел „Логистика и материално-техническо осигуряване“ при Д.У.С.С.Д с основно месечно възнаграждение към 01.01.21г. в размер на 1102лв.-заплата за длъжност и добавка за работа в МВР в размер на 5% от заплатата за длъжност. Поддържа, че съгласно трудовия му договор има право на допълнителни възнаграждения , предвидени в ЗМВР. Съгласно Преходните и заключителни разпоредби към Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919 от 13.07.17г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал.1, т.1 и ал.3,ЗМВР , пар.6 е предвидено увеличение с 20 на сто на размера на заплатата за длъжност , считано от 01.07.22г. Твърди , че предвидените 20 на сто увеличение на размера на заплатата за длъжността не е начислявано. Претендира осъждане на ответника да му заплати дължимото и незаплатено увеличение в търсения размер.

Ответникът Д.У.С.С.Д оспорва исковата претенция, като счита по същество , че ищецът не попада в хипотезата на пар.6 от ПЗР към Наредба за

изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919 от 13.07.17г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал.1, т.1 и ал.3,ЗМВР и размера на началните и минимални заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение / обн. ДВ, бр.62,22г./.

Поддържа, че ищецът е с преобразувано правоотношение съгл. пар. 70, ал.1, т.3 от ЗИДЗМВР /ДВ. Бр. 81 от 2016г./.

Поради това, че на осн. пар.70, ал.1, т.3 от ЗИДЗМВР /ДВ, бр. 81,2016г./ служебното правоотношение на ищеца К. е преобразувано в трудово, считано от 01.02.17г., за което между страните е сключен трудов договор УРИ 5785з-563/04.02.17г., ищецът попада в хипотезата на пар.7 от ПЗР към Наредба за изменение и допълнение на Наредба №8121з-919/13.07.17г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал.1, т.1 и ал.3,ЗМВР и размера на началните и максимални заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение.

Твърди, че на ищеца не се дължи увеличение на заплатата, тъй като не е изпълнено второто условие на пар.7 : размерът на заплатата му да не надвишава максималния размер на съответната длъжност от щатното разписание, определени в раздели 1111, 11111, 11V, V от Приложение №3 към чл. 5 и чл. 6, ал.6 от Наредба № 8121з-919/17г.

Поддържа още, че заплатата на ищеца е увеличена с 1,5 на сто / 1187лева/, считано от 01.09.22г. съгласно Заповед № 5785з-4532/09.11.22г. на Директора на ДУССД, като увеличението за месеците септември, октомври и ноември му е изплатено със заплатата за м. ноември 2022г.Моли за отхвърляне на иска.

Софийският районен съд, като съобрази правните доводи на страните, събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 128,КТ вр. с чл. 142, ал.1, т.1 и ал.3 от ЗМВР и Наредба №8121з-919 от 13.07.2017г. 178, ал. 1, т. 3 ЗМВР/ обн. ДВ, бр.62,22г./.

С доклада по делото на онование чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК е било обявено за безспроно между страните, че в процесния период между страните е било налице трудово правоотношение,по което ищецът е престириал съобразно уговореното.

По силата на трудов договор № 1111. , считано от 01.02.2017г. ищецът в качеството на служител е приел да изпълнява при ответника в качеството на работодател длъжността „младши специалист/ завеждащ складова база/“ в сектор „В.Окод по НКПД 3359 3021 , с характер на работа, съгласно длъжностна характеристика. В трудовия договор като основание за сключване е посочено чл. 67, ал.1, т.1, КТ вр. с пар. 70 от Преходни и заключителни разпоредби и Закона за изменение и допълнение на ЗМВР/обн. ДВ 81/2016г./ и чл. 159, ал.2,ЗМВР, утвърден редовен щат УРИ 8121К-391/26.01.2017г. между Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности, и Д. К..

Договорът е сключен за неопределен срок , считано от 01.02.2017г. с основно месечно трудово възнаграждение на служителя в размер на 1102лева за длъжност и добавка за работа в МВР в размер на 5% от заплатата за длъжност. Със Заповед № 5785 з-70/17.01.20г. е увеличен размера на заплатите за длъжност на лицата , работещи по трудово правоотношение в ДУССД , считано от 10.01.20г., като на ищеца заплатата за длъжност е увеличена на 1135лева.Със Заповед № 5785з-3236/29.12.20г. е увеличен размера на заплатите за длъжност на лицата, работещи правоотношение в ДУССД , считано от 01.01.21г., като на ищеца възнаграждението е увеличено в размер на 1169лева. С допълнително споразумение №5785з-3717/14.09.22г. е изменен сключения между страните трудов договор, като ищецът е преназначен на длъжността „младши специалист /завеждащ складова база/“ по утвърден щат със Заповед Рег. № 8121К-10395/30.08.22г. в сектор „Въоръжение“ при отдел „Материално-техническо обслужване“ към Дирекция УССД –МВР при същите условия на труд и възнаграждение , считано от 15.09.22г. за неопределено време.

От заключението на назначената съдебно-икономическа експертиза, което не е оспорено от страните се установява, че размерът на основното месечно възнаграждение на ищеца към 31.07.22г. е в размер на 1227,45лева , което е формирано от заплата за длъжност и добавка за работа в МВР в р-р на 5%. Със Заповед рег. № 5785з-4532/09.11.22г. е увеличен размера на заплатата за длъжност на ищеца на 1187лв. +59,35лв.-добавка за работа в МВР в размер на 5%, или 116,35лв.-основно месечно трудово възнаграждение, считано от 01.09.22г. Според заключението на вещото лице увеличението е в размер на 1,5%, считано от 01.09.22г. на индивидуалните заплати на фактически заетите служители на длъжности в Р-л 7 от приложение 3 на Наредба №8121з-919-13.07.17г., които не са получили увеличение от 01.07.22г. В съдебно заседание вещото лице е уточнило, че при увеличение на основната заплата с 20% и дължимата добавка за работа в МВР , дължимото възнаграждение към 01.07.22г. на **ищеца би било в размер на 1472,94лева с увеличението / с месечно увеличение от по 233.80лева/.**

С разпоредбата на чл. 1 , ал.5, т.6.2.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022г. е предвидено увеличаване на възнагражденията на персонала на Министерството на вътрешните работи с 20 на сто , като министърът на вътрешните работи е длъжен до 01.09. 2022г. да внесе в Министерски съвет доклад за структурните промени в Министерство на вътрешните работи. Съдът намира, че разпоредбата , на която се позовава ответникът – пар. 7 от Наредба №8121з-919/2017г. , не следва да намери приложение, доколкото противоречи на акт от по-горна степен. С оглед приетия закон, предвиждащ увеличение на възнаграждението с 20 на сто на държавните служители по чл. 142, ал.1, т.1 и ал.3 от ЗМВР и размера на началните и максимални заплати за длъжност на лицата , работещи по трудово правоотношение, следва че разпоредбата на чл. 1 ,ал.5, т.6 .2.1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2022г.

следва да бъде приложена по отношение на всички категории служители, което не е сторено по отношение на ищеца. Законът не е предоставил възможност за редуциране на предвиденото с точен процент увеличение от 20 на сто, което да обхване „персонала на МВР“, поради което при противоречието ѝ със Закона, разпоредбата на пар.7 от Наредба №8121з-919/13.07.17г. не следва да намери приложение, доколкото с нея е направено разграничение по отношение на определена категория служители, в която попада и ищецът, за които е предвидено увеличение до 20 на сто, в противоречие със Закона.

Доколкото с разпоредбата на чл. 15, ал.3 от ЗНА е предвидено, че ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт, то в случая при приложение разпоредбата на Закона, увеличението на възнаграждението на ищеца се явява дължимо в размер на 20%. При липсата на направено разграничение в разпоредбата на чл. 1, ал.5, т.6, т.2, т.1 от Закона за изменение и допълнение на Закона за държавния бюджет на Република България за 2022г./ обн. ДВ ,бр.52 от 2022г./ относно категориите служители в МВР, спрямо които да се приложи увеличение размера на трудовото възнаграждение от 20 на сто, то следва, че предвидената с разпоредбата на пар.7 от Наредба № 8121з-919/13.07.2017г. (обн. - ДВ, бр. 62 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.), диференциация на увеличение на трудово възнаграждение по отношение на определена категория служители – именно с до 20 на сто, не следва да намери приложение.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.128,КТ вр. с чл. 142, ал.1 ,т.1 и ал.3 от ЗМВР вр. с Наредба № 8121з-919/13.07.2017г. (обн. - ДВ, бр. 62 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) е основателен и следва да бъде уважен .

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сторените в производството по делото разноски в размер на 600лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, Софийският районен съд ,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д.У.С.С.Д , с адрес гр. София, ул. „1111 11“ №11 **ДА ЗАПЛАТИ** НА Д. Й. К. с ЕГН ***** по иск с правно основание чл.128,КТ вр. с чл. 142, ал.1 ,т.1 и ал.3 от ЗМВР, сумата от **общо 870лева, представляваща дължимо и незаплатено увеличение на трудовото възнаграждение на ищеца / в размер на 20 на сто/ за периода от 01.07.2022г. до 27.10.2022г.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК Д.У.С.С.Д , с адрес гр. София, ул. „1111 11“ №11 **ДА ЗАПЛАТИ** НА Д. Й. К. с ЕГН ***** ,

сумата от 600 лева, представляваща разноси по делото за адвокатско възнаграждение .

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК Д.У.С.С.Д , с адрес гр. София, ул. „1111 11“ №11 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Софийския районен съд, разноси по делото в размер общо на 400лева , за държавна такса и депозит за вещо лице.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____